

МАТЕРИАЛИ ЗА РАЗДАВАНЕ 1.1

Осигуряване на диалог - 2 визии за 1 реалност

ПИСМО ОТ ТАБАРЛИС ДО НЕГОВИЯ ПРИЯТЕЛ ВЕРЛИАС

1 Табарлис

Здравейте, Верлиас, надявам се, че сте добре, че сте в добро здраве, както и цялото Ви семейство и всичките Ви приятели. Помниш ли, че ти разказах за група млади хора, които идват от планетата Земя, от едно малко кътче, наречено Франция? Току-що прекарахме 24 цикъла заедно и имам да Ви разкажа много неща. Когато пристигнаха, очевидно е имало недоразумение. Тъй като не можехме да влезем вътре в космодрума, помолихме хората, които работеха там, да им помогнат да пренесат багажа си и да се срещнат с нас отвън, но им беше отказано доста лошо. Бяха наистина изненадани от тази реакция и не искаха да виждат земляните никога повече. Признавам, че не посмях да спомена този епизод пред тях.

2 Табарлис

Те искаха да започнат да строят училището веднага и скоро разбрах, че има напрежение с работниците от селото. Разбира се, работниците не бързаха да завършат работата, тъй като им се плащаше на ден. Колкото по-дълго траеше проектът, толкова повече пари щяха да имат! А често това беше единственият им източник на доходи... Освен това след няколко слънчеви удара земляните разбраха, че не е много ефективно да се работи, когато двете слънца са най-високо на небето. Имаше и други моменти, когато усещахме, че са много нетърпеливи. Когато трябваше да отидем до града, те винаги бяха нетърпеливи, докато чакаха Замурион да се напълни. Явно на Земята транспортът тръгва в точно определено време, дори и да не е пълен! Наистина се чудя как шофьорите си изкарват прехраната...

3 Табарлис

Освен това един ден те направиха нещо странно: започнаха да заравят консерви в земята! Почти казах, че е жалко, защото хората, които ги събират на улицата, за да продадат алуминия, няма да ги намерят, но не посмях. Може би това е тяхна ритуална практика... О, да, те казах, че го намират за отвратително. От моя страна, нещо, което правеха, ме отблъсна - начинът, по който си духат носа. Вместо да изхвърлят отпадъците от тялото си в природата, те ги пазят грижливо в хартия. Егати! Отвратително!

4 Табарлис

Един ден се почувствах толкова неудобно. Едно от момичетата в групата отиде и заговори директно с ръководителя на селото, като го попита защо жените се хранят далеч от мъжете,

защо децата нямат право да говорят на масата и т.н. Честно казано, имам чувството, че земляните не уважават по-възрастните. Казаха ми, че у дома ги събират всички заедно в специални къщи!

5 Табарлис

Освен това те не само пренебрегват предците си, но не уважават и боговете! Един ден един от тях ни каза най-просто: "Аз съм атеист." Погледнахме се един друг, без да можем да кажем нищо. Всички знаехме какво означава това, но никога не бяхме срещали човек, който да поставя под съмнение съществуването на боговете!

6 Табарлис

Друг ден те се ядосаха на Лимбатан, но не разбрахме защо. Лимбатан трябваше да доведе Димбзи за прощалното парти, но той трябваше да остане вкъщи, защото тъй като е единственият, който има телевизор в района си, един съсед беше дошъл да гледа телевизия. Това нямаше значение, имаше много други неща за ядене. И все пак тази подробност много подразнила земляните. Но нали разбирате, че Лимбатан не е могъл да постъпи по друг начин! Ако си беше тръгнал, целият квартал щеше да заключи, че не уважава хората, които са му дошли на гости!

7 Табарлис

Като се замисля, може би земляните не са били щастливи, защото в групата е имало спорове. Наблюдавах ги внимателно и никога не видях двете момчета да се държат за ръце или да имат някакъв физически контакт. Мисля, че не бяха наистина добри приятели. Виждате ли, не беше лесно всеки ден и понякога дори бяхме близо до това да се скараме. Но не се притеснявайте, разбрахме, че имаме и много общи неща, и всичко завърши добре. Осъзнавам, че съм била малко негативна, но наистина преживяхме някои изключителни моменти, за които ще Ви разкажа в ново писмо. Трябва да се върна при семейството си, от един час съм сам и ти пиша, а както знаеш, започват да го намират за странно...

МАТЕРИАЛИ ЗА РАЗДАВАНЕ 1.2

Осигуряване на диалог - 2 визии за 1 реалност

ПИСМО ОТ КСАВИЕ ДО НЕГОВИЯ ПРИЯТЕЛ ВИНСЕНТ

1 Ксавие

Здравей, Винсент, как си? Как мина лятото, преглеждаш уроците, за да се подготвиш за изпитите? Добре де, не е смешно... Както може би знаеш, току-що се върнах от планетата Глорбул, където прекарах един месец ("земния месец") с Карен, Софи и Мехди. Толкова много странни неща се случиха, че трябва да Ви кажа.

Още щом кацнахме на космодрума, започна объркването. Няколко души искаха да ни помогнат да си пренесем багажа... е, така казаха... Добре, че ни бяха казали да внимаваме с джебчиите и крадците. Отначало отказахме учтиво, а като настояха, бяхме малко по-твърди. Така че те си тръгнаха и можеше да се види, че са разочаровани, че са пропуснали възможността си. Ние имахме късмет! След това отидохме да се срещнем с нашите контакти, които ни чакаха пред космодрума.

2 Ксавие

Искахме да започнем проекта още на следващия ден, защото имахме график, който трябваше да спазваме. Така че започнахме строителството на училището и мога да Ви кажа, че работихме много усилено! Проблемът е, че бързо разбрахме, че гларусите, които работеха с нас, нямаха същия ентузиазъм и дори имаше моменти, в които наистина имахме чувството, че ни слагат прът в колелата! Невероятно, тъй като ние правим този проект за тях!

3 Ксавие

Както и да е, там всичко е бавно, като обществения транспорт например (малки и развалени автобуси, които наричат Замурион). Ако Ви дадат начален час, със сигурност можете да добавите поне 2 часа. А когато попиташ кога ще тръгнем, винаги ти отговарят "Скоро!". Толкова е досадно, заклевам Ви се.

4 Ксавие

Да не говорим за хигиената. Те хвърлят всичко на земята, без да се грижат за околната среда. Първоначално искахме да постъпим добре, вдигнахме си кутиите. Тъй като не знаехме какво да правим с тях, започнахме да ги заравяме, за да не е толкова мръсно, и накрая се

отказахме. А искате ли да знаете как глорбългарите си бъркат в носа? Опираш се на едната ноздра и духаш силно. Много шик!

5 Ксавие

Така или иначе, това е сигурно, те все още са поне 50 години зад нас. Това показва толкова много по отношение на човешките права! Особено за правата на жените и децата. Познаваш Карен, малко феминистка, нали? Един ден тя проведе много откровен разговор с един селски лидер по този въпрос. Не знам дали той наистина разбра, всъщност не реагира много.

6 Ксавие

Още един пример за това колко "изостанали" са те. Един ден минаваме през блатиста местност и един от младежите, които ни придружаваха, ни казва по най-простия начин: "Тук има един човек, който се превръща в крокодил". За миг се спогледахме, но бързо извърнахме глави, за да не избухнем в смях. Контролирахме се, но бяхме близо.

7 Ксавие

Същият млад мъж ни изнерви и друг път. Беше краят на престоя, бяхме организирали страхотна вечер с всички хора, с които се бяхме запознали. Всеки трябваше да донесе нещо, а той - Димбзи, което е вкусно пиле оттам. И... той така и не дойде. На следващия ден, когато го видяхме, му казахме колко сме ядосани! Това беше пълна липса на уважение към нас. Познайте какво каза той! Трябвало да остане въщи, защото един приятел дошъл да гледа телевизия! Не можеше да намери по-фалшиво извинение... Във всеки случай трябва да станат по-сериозни и по-надеждни, иначе никога няма да бъдат развита планета.

8 Ксавие

И още нещо, никога не съм виждал толкова много хомосексуалисти през живота си! Има много момчета, които се държат за ръце на улицата. Един ден един от колегите ни поиска да ме хване за ръка, ама мога да Ви кажа, че не опита два пъти! Виждате ли, не беше лесно всеки ден и понякога дори бяхме близо до това да се скараме. Но не се притеснявайте, разбрахме, че имаме и много общи неща, и всичко завърши добре. Осъзнавам, че съм била малко негативна, но наистина преживяхме някои изключителни моменти, за които ще Ви разкажа в ново писмо. Сега нямам време, вече закъснявам за урока по кормуване на самолета ми.